

си излъзналъ силно раздраженъ отъ „рабочий“ кабинетъ на Любена, и така силно притворилъ вратата, щото всичкитѣ стѣкла, находящи се по нея, се обърнали на парчета. Защо Стамболовъ, а не Ботевъ, се яви прѣдъ Любена да иска смѣтка отъ името на новото *Приврѣмнно Правителство*? — Защото той имаше това право, като прѣдставителъ на всичкитѣ *сѣзаклестнически комитети* въ *Българско*, прѣдъ комитетитѣ въ *Влашко*, и защото заемаше мѣстото на Левски; а Ботевъ и Драсовъ никога не прѣдставляваха, освѣнъ себе си лично, като членове на Централния Комитетъ, приети за такива, може би, по милость и симпатия отъ *Каравелова*. Слѣдъ неприятната срѣща на *Каравелова* съ *Стамболова*, послѣдвало окръжното, подписано отъ Ботева, Стамболова и Драсова, до всичкитѣ революционни комитети въ *Българско* и *Влашко*, въ което окръжно се обявяваше на прѣдсѣдателитѣ на комитетитѣ, че Каравеловъ е отстраненъ отъ Цен. Бълг. Рев. Комитетъ, като измѣнникъ на идеята и злоупотрѣбителъ на комитетски сумми.

Биографа е пропусналъ да съобщи единъ важенъ фактъ, който трѣба да се отнесе къмъ този отдѣлъ на биографическия опитъ. Факта е, че букурешката младежъ (Чобановъ и Сяровъ) се опита да примири Ботева съ Каравелова. Това опитване стана на банкета, даденъ въ честь на Кирила и Методия, 11 Май 1875 год. Ботевъ прие, но Каравеловъ отказа като мотивира, че той е крѣвно обиденъ отъ чловѣка, когото е спасилъ отъ фокшанския затворъ.

Биографа вѣрно е схваналъ причинитѣ на раздора, и справедливо е оцѣнилъ недоразумѣнията съ думитѣ; „пето — най-послѣ, че жестокия емиграционенъ животъ каралъ и двѣтъ страни да бждатъ раздражени и неумолими до апогея“ (гледай стр. 219). Има и други второстепенни женски пружини на тѣзи недоразумѣния, но ние се въздържаме, за сега, да ги съобщимъ като допълнение на биографията, защото авторитѣ на тѣзи женски интриги сж още живи, и нѣма си хасъ да оскърбяваме житиѣ за честь на умрѣлитѣ.

Не вѣрно съобщава биографа, че Кирякъ Цанковъ се е присѣдинилъ къмъ Ботева, Стамболова и Драсова. Напротивъ, той, Цанковъ, бѣше най-горещия защитникъ на Каравелова. Чрѣзъ него Каравеловъ насжека Болградския комитетъ противъ Ботева и Стамболова, вслѣдствие на което тѣ, членоветѣ на Болградския комитетъ, връщаха вѣст. „Знаме“ съ ругателни надписи на обертката. К. Цанковъ въ това врѣме редактираше на романски езикъ вѣстникъ „*Балканъ*“, който се печаташе въ Каравеловата печатница.

Биографа е пропусналъ случая да раскаже, какъ хората отъ *бившето „Отечество“* (вѣстникъ) ржкопѣскаха Ботеву, за спора му съ Каравелова; какъ го угощаваха и съ какви измислици развиваха въ него злобата къмъ Любена. Хората отъ „Добродѣтелната Дружина“ и кружока отъ *бившето „Отечество“* се напиха отъ радостъ, като гледаха, че главата на Централния Комитетъ се прѣсѣлдваше отъ неговитѣ най-близки другари и вчерашни негови ученици. Тѣ прѣдлагаха Ботеву даромъ печатницата на